

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش گروهی خودکارآمدی بر خشم و اضطراب در دوران کرونا در دانش آموزان پایه پنجم مقطع ابتدائی شهر درچه

محل انتشار:

اولین همایش ملی زیستن با کیفیت از منظر روانشناسی، مشاوره و مددکاری اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهدی تبریزی - استادیار، گروه مشاوره، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

فاطمه شاه نظری - کارشناس ارشد مشاوره، گروه مشاوره، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثرات آموزش خودکارآمدی بر خشم و اضطراب در دوران کرونا در دانش آموزان پایه پنجم مقطع ابتدائی در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بود. این پژوهش از نوع آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون بوده و از میان مدارس دخترانه دوره دوم دبستان شهر درچه از طریق نمونه گیری در دسترس یک مدرسه انتخاب و پرسشنامه خودکارآمدی دانش آموزان جینکز و مورگان (۱۹۹۹)، پرسشنامه خشم کودکان نلسون (۲۰۰۰) و پرسشنامه اضطراب اسپنس (۲۰۰۳) به عنوان پیش آزمون بر روی ۳۰ نفر از دانش آموزان کلاس پنجم اجرا شد و سپس افرادی که دارای ملاک های ورود به پژوهش بودند به طور تصادفی در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و کنترل گمارده شدند. آموزش خودکارآمدی (کلاس و همکاران ۲۰۰۸) در ۱۰ جلسه به شیوه گروهی و در طی یک ماه و نیم بر روی گروه آزمایش اجرا شد ولی گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند. شرکت کنندگان پس از اتمام جلسات مورد پس آزمون قرار گرفتند. این پژوهش شامل یک فرضیه اصلی و سه فرضیه فرعی بود که جهت بررسی این فرضیات، داده ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیره تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد که بین گروه های مورد مطالعه تفاوت معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). یافته ها نشان دادند آموزش خودکارآمدی به طور کلی بر خشم و اضطراب این گروه از دانش آموزان موثر است.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، خشم، اضطراب، کرونا، دانش آموزان پایه پنجم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689686>

